

KRISTINA MAREKOVIĆ

Glazbeni i likovni izričaji različiti su vidovi umjetnosti, dva umjetnička medija, dakako s posebnim izražajnim sredstvima ali i s međusobnim dodirivanjem, pa i prožimanjem. Primjerice kod kolorizma slike govorimo o zvučnosti boje, raspone raspoloženja obilježavamo bljeskom kromatskog, opusi velikih skladatelja na razini asocijativnog svodivi su na određene vrijednosti palete. Razumljivo postoji i direktna motivska povezanost kroz sam prikaz izvođenja glazbe. Nastupa pojedinaca ili orkestrara.

Kristina Mareković slikarica po školovanju, vokaciji i predanju s mnogo strasti prati glazbena zbivanja, i same suvremene glazbenike, posebno one u svom okruženju, želeći da se ta sklonost ogleda i u njezinim slikama. Objektivno atraktivni su to motivi kojima treba dati potrebitu likovnu vibratnost da bi se glazbeno osjetilo u slikarskom. Već je na izložbi u zagrebačkoj galeriji „Hrvatskog slova“ Kristina predstavila ciklus jasne glazbene konotacije kroz sintezu glazbenika i instrumenta.. Mjerom geometrijske redukcije, potrebitom stilizacijom Kristina je napetošću ploha (pri čemu se nije odrekla ni svojevrsne ornamentalnosti) uprizorila likovno glazbeni scenarij sa zanimljivim suodnosima motivskih sastavnica. Kroz sklad i sraz gradivnih jedinki u intrigantnom uravnoteženju vlastitih proporcijskih mjerila.

U novom ciklusu glazba je i dalje vodilja sadržajne slojevitosti. No u slikarskom pristupu dogodile su se promjene vidljive u djelima realistične datosti. Potka klasičnog koncepta slike uzdignuta je osobnom rukopisnošću, ponajviše razigrane ekspresivnom pokrenutošću oblika. Interpret glazbe i samo glazbalo čine čvrstu cjelinu, likovno jedinstvenu površinu, sjajno povezanu s okolnim prostorom, u kojem kao da odjekuju akordi neke skladbe. Primjerice gitarist uhvaćen je u trenucima prebiranja po žicama gitare, prenoseći suptilnost kompozicije, ili možda i dramatičnost koju karakter komornosti interpretacije nudi. U svakom slučaju Kristina nije zastala na izvanjskom izgledu glazbenika već je težila oslušivanju ljepote glazbe kroz boju. Difuznost svjetla ili njegova akcentuacija podržavaju takovu dimenziju slike, jer „disanje“ svjetla vid je glazbenog trajanja u slici. Kristina neospornom vještinom, sigurnošću u tvorbi tkiva slike ostvaruje logičnu podlogu za događanja u slici, za radost muziciranja koje Kristina potencira i kroz prijateljstvo s glazbenicima. Umjetnička uvjerljivost Kristininih slika leži baš u toj sveobuhvatnosti, likovnoj bespriječnosti provedene ekspresivne stilistike, simpatičnom intimitetu u praćenju i razumjevanju glazbe i dijalogu s osobama koji nam (joj) glazbu daruju. I Kristinin odgovor je slika mladenačke otvorenosti. Dobro uloženog talenta.

Stanko Špoljarić
